

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 9. Hoe hy met sijne medeghesellen tot Cisteaux comt, ende
ontfanghen vvort.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

CAPITTEL IX.

Hoe hy met sijne medeghesellen tot
Cisteaux comt, en ontfanghen
vvort.

In't jaer ons Heeren I E S V CHRISTI
duysent een hondert en derthien / het
vijftiende jaer van d'instellinghe der
Orden van Cisteaux / soo is BERNAR-
DVS out zijnde 22. jaeren / met meer dan
dertigh Jonckmans in het Clooster van
Clarevaux ghecomen / en handen Abt
Stephanus aenbeert om onder 't soet loch
van CHRISTVS te arbeiden.

De Ordē
verme-
nichvul-
dicht.

Van dien dagh af heeft Godt den heer
re sijne ghebenedijdenisse aen dese Orden
ghegheuen / en desen wijngaert heeft in
cozten tijdt sijn wortelen tot aen de zee
berspreyt / ende sijn rancken ouer de zee
ghelept. Dit is gheweest het beginsel
van desen heplighen Jonckman BER-
NARDVS / en wat een hepligh leuen hy
naemaels gheleest heeft / meyne niet dat
iemant soude kunnen uut-spreken / als
dieden seluen gheest heeft daer BER-
NARDVS van Godt self mede begaest
gheweest is. Hy was in't Clooster ghe-
comen dat noch seer arm was en luttel
men

Heylich-
eyt van
Bernar-
dus.

menschen bekent / om aldaer in strenghe
 armoede en onbekent te leuen : maer ^{Wort van}
 Godt die heeft het anders gheboeght / ^{Godt be-}
 en van hem ghemaectt een upt-bercozen ^{mindt.}
 bac om sijnen naem te dzaghen en te
 berspreyden vooz allen die natiën : maer ^{Sijne oot-}
 BERNARDVS van hem seluen niet ^{moedi-}
 sulckx pepsynde / en soeckende in stilte ^{cheyt.}
 des herten Godt te dienen / sprack al-
 tijdt sijn seluen aen / seggende : B E R - ^{Sijn goet}
 NARDE , BERNARDE , waer toe zyt ^{exempel.}
 ghy int Clooster ghecomen? en ghelijck
 men banden Heere leest : IESVS heeft be-
 gonst te doen en te leeren / soo heeft BER-
 NARDVS (van den eersten dagh af dat
 hy op de Nouitie-camer is ghecomen)
 begonst te oeffenen / d'welck hy een ander
 daer naer soude leeren ; want naemaels
 als hy Abt van Clareuaux gecosen was /
 en dat hy eenighe Nouitien aenbeerden /
 gaf hun lieden altydt een hermaninghe ^{Gheefe}
 en seyde : Ist saecken dat ghy lieden wilt ^{goede}
 leuen nae den inwendighen mensch / laet ^{ondervij-}
 u lichaem buyten 't Clooster d'welck ghy ^{singe aen}
 lieden upt de werelt hebt mede ghe- ^{de No-}
 bzacht ; ick begheere dat den gheest al- ^{uitien.}
 leen binnen comt / want het vleesch en
 baet niet. Dit waeren seer harde wooz-
 den vooz de Nouitien / en hy en seyde
 dese niet om haer eenighe mistroosticheyt
 aen te doen / maer om dat sy met alle
 neer-

neersticheydt ende sozghbuldicheyt haer seluen souden verboozderen om naer den gheest te leuen / en wiste haer dit met soerichheydt upt te legghen.

Hoe hy hem draeght in sijn Novitiact.

Verstervinghe van sijn sinnen.

Sijn verstervinge in curieusheyte.

Als hy Novitius was soo en spaerden hy hem seluen niet / en dede neersticheydt niet alleenelijck om de begheerlijckheyde des vleesch / die door de sinnelijckheyde gheschieden / onder de voet te bzenghen / maer oock om sijne sinnen te versterben : want als hy nu inwendich verlicht was / heeft sijne uytwendighe sinnen soo ghesloten ghehouden / dat hy de selue niet meer en ghebzuypcken als de nootsaeckelijckheydt en vereyschten ; welcke verstervinghe hy soo dickwils oeffende / dat de ghewoonte veranderden in natuere / theelemael verstonden inden gheest / alle sijn ghedachten stierende tot Godt / soo dat hy nievers mede besich en was als met Goddelijcke meditatie ende contemplatie. Hy was ghelijck siende blindt / hoorende doof / etende sonder smaect en by-cans onghewoelijck in alle sijn sinnen ; want hy hadde nu een heel jaer in't Novitiact ghewoont / ende en wiste niet oft de solderinghe van hout oft ghewelft was ; hy hadde langhen tijdt upt ende in de kercke ghegaen dat hy meynden inde Choor boven sijn plaetse maer een venster en was / daer noch

nochtans dzy waeren; soo seer was hy
in curieushepdt verstorven; en al ist saec-
ken dat hy ondertusschen yet sagh / soo
gheschiedent nochtans dat hy daer op
niet en letten.

CAPITTEL X.

Van sijn verstervinghe naer de
Professie.

Bde gratie van verheuen ende God-
delijcke contemplatien daer hy van
binnen mede verlicht was / hadde hy een
naturelijck uytnemende scherp verstant/
en sijn lichaem soo onbebleekt van alle Verster-
vinghe
des li-
chaems.
sinnelijckhepdt / dat 't hem een oprecht
instrument was om Godt alleen naer
den gheest te dienen; want het onder-
ste deel was soo seer onderworpen aen
den gheest / dat vleesch ende bloedt gheen
occasie en hadde om te strijden teghen den
gheest / maer ter contrarte / den gheest
die onderwierp sich het vleesch soo seer
dat het by-nae bestweeck. Wat sal ick
schryuen van sijnen slaep / die aen de
menschē is vermæeck des arbejdes / ruste
der sinnen / ende stilte des verstandts /
Den Abt Guilielmus die sijn leuen be-
schreuen ende met hem gheleest heeft / die
seyt: Van dat hy Novittus gheweest is
tot